

РЕШЕНИЕ

№ 1973

гр. София, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 02.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11829** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК във вр. чл.59, ал.13 ЗЗО.

Образувано е на основание Решение №11951/23.11.2021 г., постановено по адм.д. №356716/2021 г., с което ВАС е отменил Решение №593/04.02.2021 г., постановено по адм.д. №11059/2020 г. по описа на АССГ и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Предмет на съдебен контрол е Заповед № РД-253С-228 от 27.10.2020 г. на Управителя на НЗОК, с която е прекратен частично договор №22-3310/25.02.2020 г. с жалбоподателя по отношение на оказване на болнична помощ по КП №159 поради отчетена, но неизвършена медицинска дейност, оспорена от Специализирана болница за активно лечение [фирма], [населено място]. Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, защото не са взети предвид всички факти от значение за спора. Случаите, които са проверени, са били спешни и задължение на болницата е било да извърши образно изследване. Не е задължително това изследване да е рентгенологично, поради което пациентите са обследвани с артроскопия. Тъй като тази процедура е както диагностична, така и лечебна, не може да се кодира с един и същи код в две полета. Поради това е кодирал рентгенография, като са използвани снимки, представени от пациентите при постъпването им или правени такива интраоперативно в залата за операции. Оспорват се правните изводи в заповедта относно понятието медицинска дейност, което според него следва да се тълкува като клинична пътека. Тя е изпълнена при минимум три диагностични процедури, каквито в случая са проведени. Поради това дейността е изпълнена.

Предвид изложеното се иска отмяна на процесната заповед и присъждане на разноските по делото за държавна такса и възнаграждение на вещо лице.

Ответникът по жалбата, Управителя на НЗОК, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт Х. Т. в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли за потвърждаване на оспорената заповед по съображения, подробно изложени в писмени бележки.

По делото са приобщи доказателствата, събрани по адм. д. №11059/2020 г. на АССГ. С отлед указанията, дадени в отменителното решение на ВАС, е назначена и приета съдебно-медицинска експертиза.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Специализирана болница за активно лечение [фирма], [населено място] има сключен договор с НЗОК №22-3310/25.02.2020 г. за оказване на болнична медицинска помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с НЗОК в обхвата по чл.1 от договора, сред които и КП №159 – А. процедури в областта на скелетно-мускулната система – за възраст над 18 год.

Със заповед №РД-25-245/03.07.2020 г., издадена на основание чл.72, ал.2 ЗЗО и чл.9, ал.1 от Инструкция № РД-16-43/09.06.2020 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл.72, ал.2-8 от ЗЗО, Управителя на НЗОК е наредил да бъде извършена проверка на жалбоподателя със задачи: „1. Контрол по изпълнение на договорите на лечебното заведение в съответствие с Н. за медицински дейности за 2020-2022 г.; 2. Проверка по жалба с вх. № 04-04-276 от 23.06.2020 г. Определени са длъжностни лица от НЗОК, които да извършат проверката. За резултатите от проверката е съставен протокол №РД-25-245-2 на 05.08.2020г., връчен на 28.08.2020г. на жалбоподателя. В същия протокол са обективирани констатации за нарушения на цитирания по-горе договор, както следва:

1. На З. С. В. У. по ИЗ №183 е отразена хоспитализация в спешен порядък на 09.03.2020 г. по КП №159 с окончателна диагноза: “Навяхване и разтягане на ставните връзки на глезена“. В медицинското направление за хоспитализация е отчетена основна диагностична процедура *88.28 – скелетно рентгеново изследване на глезен и стъпало. В ИЗ липсва приложена рентгенография.

2. На З. В. Д. Н. по ИЗ №218 е отразена хоспитализация в спешен порядък на 21.04.2020 г. по КП № 159 с окончателна диагноза: “Други увреждания на мениска“. В медицинското направление за хоспитализация е отчетена основна диагностична процедура *88.27 – скелетно рентгеново изследване на бедро, коляно и подбедрица. В ИЗ липсва приложена рентгенография.

3. На З. М. Б. М. по ИЗ №212 е отразена хоспитализация в спешен порядък на 24.03.2020 г. по КП №159 с окончателна диагноза: “Други увреждания на мениска“. В медицинското направление за хоспитализация е отчетена основна диагностична процедура *88.27 – скелетно рентгеново изследване на бедро, коляно и подбедрица. В ИЗ липсва приложена рентгенография.

4. На З. Й. М. Й. по ИЗ №188 е отразена хоспитализация в спешен порядък на 11.03.2020 г. по КП №159 с окончателна диагноза: “Други вътреставни увреждания на колянната става“. В медицинското направление за хоспитализация е отчетена основна диагностична процедура *88.27 – скелетно рентгеново изследване на бедро, коляно и подбедрица. В ИЗ липсва приложена рентгенография. Извършена е анкета по телефона с лицето, което е декларирало, че не му е извършвано образно изследване в

С. – Гръбначен център.

5. На З. Г. С. С. по ИЗ №185 е отразена хоспитализация в спешен порядък на 10.03.2020 г. по КП № 159 с окончателна диагноза: “Други вътреставни увреждания на колянната става“. В медицинското направление за хоспитализация е отчетена основна диагностична процедура *88.27 – скелетно рентгеново изследване на бедро, коляно и подбедрица. В ИЗ липсва приложена рентгенография. Извършена е анкета по телефона с лицето, което е декларирало, че не му е извършвано образно изследване в С. – Гръбначен център и съответно не е взимал диск от лечебното заведение.

6. На З. С. Г. Г. по ИЗ №250 е отразена хоспитализация в спешен порядък на 12.05.2020 г. по КП №159 с окончателна диагноза: “Други увреждания на мениска“. В медицинското направление за хоспитализация е отчетена основна диагностична процедура *88.27 – скелетно рентгеново изследване на бедро, коляно и подбедрица. В ИЗ липсва приложена рентгенография. Извършена е анкета по телефона с лицето, което е декларирало, че не му е извършвано образно изследване в С. – Гръбначен център и съответно не е взимал диск от лечебното заведение.

7. На З. Г. М. Ф. по ИЗ №198 е отразена хоспитализация в спешен порядък на 17.03.2020 г. по КП №159 с окончателна диагноза: “Други увреждания на мениска“. В медицинското направление за хоспитализация е отчетена основна диагностична процедура *88.27 – скелетно рентгеново изследване на бедро, коляно и подбедрица. В ИЗ липсва приложена рентгенография. Няма данни за проведена такава и по време на операцията, която да е отразена в оперативния протокол.

В протокола е отразено също, че при проверка в отделението по образна диагностика на Пета многопрофилна болница за активно лечение – С. АД, с която ЛЗ има сключен договор за отделението по „Образна диагностика“ за извършването на скопии, графии, КАТ с осигурено обслужване на болницата 24 часа в денонощието, включително и при спешни състояния, при която е установено, че посочените по-горе З. липсват в информационната система Гама консулт за извършени образни изследвания. Посочените по-горе рентгенови изследвания са отчетени и заплатени от РЗОК. Прието е, че в описаните ИЗ е установено нарушение на чл.30, т.1 и т.2, чл.295, т.6 и т.7, вр. чл.354, ал.1 Н. за МД 2020 -2022 г.

Въз основа на горното и предвид разпоредбите на чл. 295, т.6 и 7 от Н. за МД за 2020 г.-2022 г. ответникът е приел, че отчетените медико-диагностични изследвания не са извършени. Това е основание за налагане на санкция „частично прекратяване на договора“ по отношение на клиничната пътека, по която тези изследвания са отчетени. Административното производство е приключило с издаване на процесната заповед №РД-253С-228 от 27.10.2020 г. на Управителя на НЗОК, с която е прекратен частично договор №22-3310/25.02.2020 г. с жалбоподателя по отношение на оказване на болнична помощ по КП №159 съгласно чл.87, ал.2, т.1 от него. Препис от заповедта е връчен на жалбоподателя на 28.10.2020 г.

От приложената административна преписка се установява, че в преписката на З. С. В. У. по ИЗ №183 се намира резултат от образно изследване от д-р Т. от датата на приема – 09.03.2020 г., но самото изследване не е приложено. От подписаната от него на лист 59 от дело №11059/2019 г. декларация е видно, че заедно с епикризата от болничния престой е получил и диск. В предоперативната епикриза от 09.03.2020 г. е посочено като едно от параклиничните изследвания рентген. От същата дата е и оперативния протокол, в който не е отразено извършено рентгеново изследване по време на операцията.

От преписката на З. В. Д. Н. по ИЗ №218 се установява, че в предоперативната епикриза от 22.04.2020 г. е посочено като едно от параклиничните изследвания рентген. На лист 73 от дело №11059/2019 г. се намира резултат от образно изследване от д-р Т. от 21.04.2020 г., но самото изследване не е приложено. В приложения оперативен протокол от 22.04.2020 г. не е отразено извършено рентгеново изследване по време на операцията. Резултатите от другите параклинични изследвания са приложени към преписката. От оперативния протокол се установява, че операцията е извършена на 22.04.2020 г. От подписаната от него на лист 87 от дело №11059/2019 г. декларация е видно, че заедно с епикризата от болничния престой е получил и диск от рьо-графия – 1 бр.

От преписката на З. М. Б. М. по ИЗ №212 е видно, че в предоперативната епикриза от 25.03.2020 г. е посочено като едно от параклиничните изследвания рентген. На лист 100 от дело №11059/2019 г. се намира резултат от образно изследване от д-р Т. от 24.03.2020 г., но самото изследване не е приложено, като не са налице доказателства, че такова е дадено на пациента срещу подпис. В приложения оперативен протокол от 25.03.2020 г. не е отразено извършено рентгеново изследване по време на операцията. Резултатите от другите параклинични изследвания са приложени към преписката. От оперативния протокол се установява, че операцията е извършена на 25.03.2020 г.

От преписката на З. Й. М. Й. по ИЗ №188е видно, че в предоперативната епикриза от 12.03.2020 г. е посочено като едно от параклиничните изследвания рентген. На лист 134 от дело №11059/2019 г. се намира резултат от образна диагностика магнитен резонанс, извършена обаче в [населено място] на 25.02.2020 г. Резултат от образно изследване, извършено при хоспитализацията няма, като няма и самото изследване. В приложения оперативен протокол от 12.03.2020 г. не е отразено извършено рентгеново изследване по време на операцията. Резултатите от другите параклинични изследвания са приложени към преписката. От оперативния протокол се установява, че операцията е извършена на 12.03.2020 г.

От преписката на З. Г. С. С. по ИЗ №185 е видно, че в предоперативната епикриза от 11.03.2020 г. е посочено като едно от параклиничните изследвания рентген. На лист 159 от дело №11059/2019 г. се намира резултат от образно изследване от д-р Т. от 10.03.2020 г., но самото изследване не е приложено, като не са налице доказателства, че такова е дадено на пациента срещу подпис. В приложения оперативен протокол от 11.03.2020 г. не е отразено извършено рентгеново изследване по време на операцията. Резултатите от другите параклинични изследвания са приложени към преписката. От оперативния протокол се установява, че операцията е извършена на 11.03.2020 г. Към преписката е приложено само разчитане от магнитен резонанс от 29.02.2020г., т.е. преди хоспитализацията. На л.171 гръб от дело №11059/2020 г е приложена втора страница от епикриза, в която е посочено, че при изписването на пациента са върнати дискове от образни изследвания, за което е подписал декларация, приложена в ИЗ. Такава декларация не е приложена по делото.

От преписката на З. С. Г. Г. по ИЗ №250 е видно, че в предоперативната епикриза от 13.05.2020 г. е посочено като едно от параклиничните изследвания рентген. На лист 184 от дело №11059/2019 г. се намира резултат от образно изследване, извършен на 12.05.2020 г. от д-р Т., но самото изследване не е приложено, като не са налице доказателства, че такова е дадено на пациента срещу подпис. В приложения оперативен протокол от 13.05.2020 г. не е отразено извършено рентгеново изследване по време на операцията. Резултатите от другите параклинични изследвания са

приложени към преписката. От оперативния протокол се установява, че операцията е извършена на 13.05.2020 г.

От преписката на З. Г. М. Ф. по ИЗ №198 е видно, че в предоперативната епикриза от 17.03.2020 г. е посочено като едно от параклиничните изследвания рентген. На лист 214 от дело №11059/2019 г. се намира резултат от образно изследване от д-р Т. от 17.03.2020 г., но самото изследване не е приложено, като не са налице доказателства, че такова е дадено на пациента срещу подпис. В приложения оперативен протокол от 17.03.2020 г. не е отразено извършено рентгеново изследване по време на операцията. Резултатите от другите параклинични изследвания са приложени към преписката. От оперативния протокол се установява, че операцията е извършена на 17.03.2020 г. Към преписката е приложено само разчитане от магнитен резонанс от 29.02.2020г., т.е. преди хоспитализацията. На лист 226 гръб от дело №11059/2020 г е приложена втора страница от епикриза, в която е посочено, че при изписването на пациента са върнати дискове от образни изследвания, за което е подписал декларация, приложена в ИЗ. Такава декларация не е приложена по делото.

На лист 258 от дело №11059/2020 г е представено становище от д-р А. Т. – специалист по образна диагностика, който посочва, че има сключен договор с жалбоподателя и извършва разчитане на направени рентгенограми след представянето им на хартиен носител или след образи, прехвърлени от флашка.

От заключението на вещото лице по приетата по адм. д. №11059/2020 г. на АССГ е установено, че в описаните по-горе 7 случая е извършена една основна оперативна процедура – артроскопия на глезен – за ИЗ № 183, и артроскопия на коляно – за останалите случаи. За да е изпълнена КП №159 следва да се извършени и минимум три диагностични процедури със съответните кодове по Приложение №21. Следователно процедура *88.28 и *88.27 (за Р.-графия на глезенна става, съответно на коляно) не е основна, а е една от трите задължителни диагностични процедури по смисъла на КП №159. Вещото лице е прегледало документацията и е установило, че във всички 7 ИЗ-та диагностична процедура с код *88.27 или *88.28 е вписана като извършена в предоперативната епикриза, епикризата, разчитане от рентгенова снимка от д-р Т. и направлението за хоспитализация №7. Посочените процедури са задължителни за извършване според диагностично-лечебният алгоритъм на КП №159. Според вещото лице артроскопията като основна оперативна процедура по КП №159 не замества задължителните минимум три диагностични процедури с кодове по приложение № 21 към Национален рамков договор №РД-НС-01-4 от 23.12.2019 г. за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2020 - 2022 г. Те не са с еднакви кодове, като кодовете на артроскопията са описани в Приложение №17 към Национален рамков договор № РД-НС-01-4 от 23.12.2019 г. за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2020 - 2022 г. за КП № 159. Според заключението на вещото лице артроскопията е основна оперативна процедура по КП 159, която се заплаща от НЗОК. Тя не може да замести рентгенографията, доколкото двете дават различна информация за дадена анатомична област. Такова заместване е недопустимо по смисъла на КП 159 и такова заместване не е било предприемано в провежданото лечение на пациентите по процесните 7 ИЗ-та. Точно обратното, във всяко едно ИЗ е вписана направена рентгенова снимка, разчетена на датата на хоспитализация, както изисква клиничната пътека (до 24-ия час). Няма данни по 7-те ИЗ-та да са правени рентгенографии по време на операциите. Няма

данни за Р-графии и в предварителния преглед на пациента, както и в ежедневните декурзуси на ИЗ.

С оглед указанията на ВАС, дадени в отменителното решение, в хода на настоящото производство е назначена съдебно-медицинска експертиза със задачи, поставени от лечебното заведение – жалбоподател по делото. Вещото лице дава заключение, че артроскопията е метод за директна визуализация и позволява да се види увреда на хрущялните структури в ставата. При всички 7 пациента, описани в оспорената заповед, е извършена артроскопия. Според вещото лице това е най-добрата методика за поставяне на диагноза на 100%, като всяка артроскопия започва първоначално с оглед на съответната става и поставяне на диагноза. Макар че рентгенографията не дава никаква диагностична стойност относно хрущялните и връзкови структури в съответната става, извършването на такава е задължително условие като една от процедурите по клиничната пътека. Според заключението на вещото лице артроскопията може да се прави както за поставяне на диагноза, така и за лечение. За алгорпитъма на клинична пътека 159 се изисква в писмен вид пълна кръвна картина, Е. с консултация с кардиолог и разчитане на рьо-графия. Вещото лице е дало заключение, че при всичките 7 пациента са извършени интероперативни образни изследвания с рентгенова уредба С-рамо, която е налична в операционната зала, които изследвания не се документират в писмен вид. Според обясненията на вещото лице в съдебно заседание С-рамото е рентген и с него се прави снимка по време на операцията, при която образа излиза на екран, за да се види костната система. Уточнява също, че по време на операция това нещо винаги се прави, но не се документира. От заключението на вещото лице и от обясненията му в съдебно заседание става ясно, че артроскопията е метод за диагностика и лечение на уредена мекотъкнна система на ставата, като това са връзки, менискуси и други. При рентгенографията се вижда костната система. Вещото лице е установило също, че в лечебното заведение са налични видеозаписите от извършваните артроскопии на всеки един от случаите, които се съхраняват на дискове.

При така описаните доказателства, след анализът им следва извода, че отчетеното и заплатено по РЗОК образно изследване с основна диагностична процедура *88.28, съответно *88.27 не се доказва от ЛЗ, в чиято тежест е, да е извършено. Вярно е, че съгласно т.2 „Диагностично-лечебен алгоритъм на КП №159“ от Приложение №17 към Н. за МД за 2020 – 2022 г. не конкретизира видът на образното изследване, но от приложените към ИЗ документи, вкл. и резултат от образно изследване следва извода, че ЛЗ е отчетло и му е заплатено за извършено рентгеново изследване преди провеждане на самата операция. Както се каза, извършването именно на такова изследване е отразено в предоперативните протоколи и в резултатите от него, които предшестват извършването на операцията. Самото изследване не е приложено към ИЗ и не се установи, че такова се съхранява на носител в ЛЗ. Преидвид това следва извода, че отчетеното и заплатено от РЗОК рентгеново изследване не е извършено към момента, към който е било отчетено в представените резултати от образно изследване. Доколкото тези резултати са дадени преди операциите, без значение е твърдението, че рентгенографии са

извършване по време на самите операции с уреда, който се намира там, а именно С-рамо. Без значение е също дали са извършвани артроскопии за диагностика по време на операциите, тъй като както неколккратно се каза, отчетените и заплатени образни диагностички се базират на резултати от образна диагностика, дадени преди операциите. Съображенията, поради които се твърди, че лечебното заведение е отчело неизвършената дейност в конкретния случай са ирелевантни при преценка на доказателствата за установяване на този факт. Отговорността е обективна, като е достатъчно да се установи обстоятелството, че е отчетена неизвършена медицинска дейност. Неотносим към спора, а само към лечението е въпросът дали артроскопията има по-голяма диагностична стойност или не.

Следователно, установи се, че не е извършена една от изискуемите минимум три диагностични процедури със съответните кодове по Приложение №21, като основната оперативна процедура – артроскопия на глезен – за ИЗ № 183, и артроскопия на коляно – за останалите случаи, както и другите диагностични процедури са извършени от ЛЗ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от адресат на оспорения акт, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат пряко от същия, в законоустановения 14-дневен срок, пред местно компетентния да я разгледа съд. Оспорен е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 ал.1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл.59 ал.13 от ЗЗО.

Разгледана по същество, същата е и основателна.

В съответствие с изискванията на чл.168 ал.1 от АПК, съдът дължи извършване на цялостна проверка по чл.146 от АПК на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът с издаване на актове от категорията на процесния такъв.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Управителя на НЗОК, съобразно правомощията му, установени в чл.59, ал.13 ЗЗО, при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл.59 ал.2 от АПК. Същата съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя и не страда от пороци, които да обосновават нейната нищожност. Поради изложеното в случая не са налице отменителни основания по чл.146 т.1 и т.2 от АПК.

Процесната заповедта е издадена при спазване на правилата за извършване на контрол, уредени в ЗЗО и в Инструкция № РД-16-43 от 09.06.2020 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл.72, ал.2 – ал.8 ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК на основание чл. 72, ал. 10 ЗЗО. Процедурата за извършване на контрол за изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК – контрольори, при спазване на изискванията на

Глава втора, раздел X от ЗЗО. В случая се установи, че е издадена заповед за възлагане на проверката, съставен е протокол за извършената проверка с изложени констатации. По делото няма данни за подаване на възражение срещу резултата от проверката, т.е жалбоподателят не се е възползвал от възможността, предоставена му от закона, да възрази в указания срок срещу констатациите в протокол №РД-25-245-2/05.08.2020 г. Следователно, в административното производство са спазени изискванията на специалната процедура на ЗЗО за назначаване на проверка, за компетентност длъжностните лица, които са я извършили, за извършване на проверката, за съставяне на протокол за резултатите от нея, за връчване на протокола, поради което правото на участие на проверяваното юридическо лице не е било накърнено в никаква степен. Предвид изложеното съдът намира, че в хода на проведеното административно производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, като твърдения в тази насока не са наведени и от жалбоподателя. Следователно не са налице отменителни основания по чл.146, т.3 АПК.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното:

Съдебната проверка по чл.146, т.4 от АПК за противоречие на оспорения акт с материалноправни разпоредби се извършва въз основа на мотивите, изложени в административния акт и данните по административната преписка. В тази връзка предмет на контрол представлява преценката на административния орган за квалификацията на описаното деяние като нарушение и съответствието на санкцията спрямо него.

В съответствие с нормата на чл.59, ал.13 от ЗЗО, управителят на НЗОК прекратява изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска помощ в случаите по ал.11, т. 1 и 2. Съгласно чл. 59, ал.11, т.1, б. „б“, пр.1 от ЗЗО при отчитане на дейност, която не е извършена от изпълнител на болнична медицинска помощ, договорът се прекратява частично, за съответната медицинска дейност от пакета, по която е отчетена неизвършената дейност. Същата хипотеза е предвидена и в чл. 421, ал.1, б. „б“ от Н. за МД за 2020 г.-2022г. и чл. 87, ал.2, т.1 от индивидуалния договор.

В случая по делото безспорно се установи, че 7 З., посочени по-горе, са хоспитализирани от жалбоподателя по КП №159 по основна процедура с код *80.26 – артроскопия на коляно, или *80.27 – артроскопия на глезен. Съгласно изискванията към КП, посочени в Приложение №17 към Н., клиничната пътека се счита за завършена, ако е извършена една основна оперативна процедура и минимум три диагностични процедури с кодове от Приложение № 21/АКМП, насочени към основното заболяване. Всички медико-диагностични изследвания се обективизират само с оригинални документи, които задължително се прикрепват към ИЗ. Рентгеновите филми или друг носител при образни изследвания се прикрепват към ИЗ. Резултатите от рентгенологичните изследвания се интерпретират от специалист по образна диагностика, съгласно медицински стандарт „Образна диагностика“. Документът с резултатите от проведени образни изследвания съдържа задължително: трите имена и възрастта на пациента; датата на

изследването; вида на изследването; получените резултати от изследването и неговото тълкуване; подпис на лекаря, извършил изследването. Фишът се прикрепва към ИЗ. В случаите, когато резултатите от проведени образни изследвания не могат да останат в болничното лечебно заведение, в ИЗ на пациента следва да се опише точно резултата от проведеното образно изследване, а самите снимки от него се предоставят на пациента срещу подпис в ИЗ. В случая КП №159 изисква провеждане на образно изследване съгласно т.2 – Диагностично-лечебен алгоритъм, което се извършва до 24 час от постъпването. Такова изследване като Р.-графия е отчетено от жалбоподателя като извършено и по 7-те случая. Спорът е дали е обективизирано по начина, предвиден в алгоритъма на КП. Липсата на такова обективизиране води до извод за неизвършването му.

Безспорно е по делото, че по всички 7 ИЗ липсват оригинални документи – рентгенови филми или друг носител, за отчетените образни изследвания. По 6 ИЗ е наличен документ с резултати от такива изследвания, а по ИЗ № 188 такъв липсва. В нито един от документите с резултатите не е посочено на какъв носител е изследването. В случай, че изследването е записано само на електронен носител, съгласно чл.295, т.7 от Н. копие от него се предоставя на пациента срещу заплащане, но рентгенологичната находка се съхранява в базата данни на лечебното заведение. В случая настоящия съдебен състав прие за установено, че не е доказано от ЛЗ, че отчетеното и заплатено от РЗОК рентгеново изследване не е извършено към момента, когато е било отчетено в представените резултати от образно изследване. Следователно е правилен изводът на административния орган, че отчетената диагностична процедура с код съответно *88.27 или *88.28 реално не е извършвана.

Настоящият съдебен състав счита обаче, че доказаното неизвършване на една от задължителните диагностични процедури по КП не покрива състава на ал.11, т.1, б.“б“ от чл.59 ЗЗО, която разпоредба е посочена в чл.59, ал.13 ЗЗО като основание за частично прекратяване на договора с изпълнител на медицинска помощ. Според ал.11 договорите с изпълнителите на медицинска помощ се прекратяват при отчитане на дейност, която не е извършена. Видно от разпоредбата, за да се прекрати договора следва да е установена дейност, която не е извършена. С оспорения в настоящото производство акт е прекратен частично договора с ЛЗ по отношение оказване на болнична помощ по КП №159 „А. процедури в областта на скелетно-мускулната система по приложение №17 „Клинични пътеки“ от Н. за медицинските дейности 2020 – 2022 г. поради отчетена неизвършена медицинска дейност.

В случая се прие за установено, че не е извършена една от трите задължителни диагностични процедури по КП. „Клинична пътека“, съгласно легалната дефиниция на чл.288, ал.1 от Н. за МД 2020-2022 г., е система от изисквания и указания за поведение на различни видове медицински специалисти при изпълнението на определени по вид и обхват дейности по отношение на пациенти със заболявания, изискващи хоспитализация и непрекъснат болничен престой не по-кратък от 48 часа. Съгласно чл. 292 от Н. за МД КП се състоят от основни компоненти, които са задължителни за изпълнение от лечебните заведения. Сред тях са основните и диагностичните процедури, диагностично-лечебният алгоритъм и документизиране на дейностите

по съответната КП. Всяка отделна процедура, включена в КП, е дейност по нея, и липсата на доказателства за извършването ѝ, води до извод за незавършеност за КП. За да се счита за завършена една клинична пътека, в частност КП №159, следва да е установено, че са извършени една основна оперативна процедура и три диагностични процедури. В случая от доказателствата по делото и отчасти от заключението на вещото лице по приетата в хода на адм. д. №11059 /2020 г. СМЕ се установява, че по седемте ИЗ основната процедура, както и диагностичните, с изключение на образно изследване, са извършени. Предвид това се стига до извода, че в седемте процесни случая КП е незавършена. По разбиране на настоящия съдебен състав за да се прекрати договора с И., дейността, в смисъл КП, по отношение на която е прекратен, следва да не е извършена. Под неизвършена следва да се разбира неизвършване на нито една от предвидените задължителни процедури или най-малко неизвършване на основната процедура. В случая се установи, че не е извършена само една от диагностичните процедури, поради което КП не се счита за завършена, а не за неизвършена. Предвид това съдът приема, че в случая за ответника не са били налице предпоставките да издаде заповед от вида на процесната, с която да прекрати частично договора по отношение на КП №159, доколкото, както се каза вече, в ИЗ, дали му основание да издаде акта, не установи, че по КП №159 не е извършена само една от задължителните диагностични процедури, при което не може да се приеме, че КП не е извършена. Като е приел, че неизвършването на една от диагностичните процедури по КП е основание за частично прекратяване на договора по отношение на същата, Управителя на НЗОК е издал незаконосъобразен административен акт, в нарушение на материалния закон. Предвид това същият следва да бъде отменен.

При този изход на делото основателно се явява искането на процесуалния представител на оспорващия за присъждане на направените разноски. От представените в тази връзка доказателства се установява, че ЛЗ е заплатило държавна такса в първоинстанционното производство в размер на 50 лева и в касационното производство в размер на 200 лева. За СМЕ са заплатени съответно 350 лева и 400 лева. Тези суми, в общ размер на 1000 лева, следва да бъдат заплатени от НЗОК, чийто управител е издал отменения акт.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД-253С-228 от 27.10.2020 г. на Управителя на НЗОК, с която е прекратен частично договор №22-3310/25.02.2020 г. със Специализирана болница за активно лечение [фирма], [населено място] по отношение на оказване на болнична помощ по КП №159 поради отчетена, но неизвършена медицинска дейност.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на Специализирана болница за активно лечение [фирма], [населено място]

деловодни разноси в размер на 1000 /хиляда/ лева.
Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: